Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (*sediul Rîșcani*) (jud. Cazacu Grigorii)
Dosarul nr. 3a-629/23 (2-21034896-02-3a-16052023)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chişinău
D E C I Z I E

11 iulie 2023 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela
Grefier Tăbîrță Victoria

Judecînd în şedinţă publică, cererea de apel declarată de ***** asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (*sediul Rîșcani*) din 08 februarie 2023, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** împotriva Biroului Migrație și Azil privind anularea deciziei ***** din *****, anularea deciziei ***** din ***** emisă la cererea prealabilă, obligarea acordării regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

Avocatul Ropot Veaceslav în interesele reclamantului ***** a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil (reorganizat și redenumit în Inspectoratul General pentru Migrație) prin care a solicitat anularea deciziei ***** din *****, anularea deciziei ***** din *****, obligarea acordării regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea acțiunii a menționat că, în fapt, la data de ***** în adresa Biroului Migraţie şi Azil al MAI a fost expediată cererea privind acordarea tolerării cetăţeanului străin *****, originar din *****. Drept temei de solicitare pentru acordarea tolerării străinul şi avocatul său au invocat prevederile art.69 alin. (1) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Susține că partea reclamantă a informat autoritatea migraţională că în privinţa străinului ***** la moment există o soluţie definitivă pe marginea acordării unei

forme de protecţie fapt care îl încadrează perfect în prevederile art.68 alin.(1) lit.c) din Legea Nr. 200 din 16-07-2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Invocă că, prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie a R.M din 06.11.2019, dosarul nr. 3ra-1185/19, instanţa superioară naţională a decis să declare inadmisibil recursul înaintat în interesele lui *****, fapt care probează că chestiunea cu privire la acordarea unei forme de protecţie străinului a devenit definitivă şi irevocabilă. Indică că în completarea solicitării sale, străinul şi avocatul său au informat Biroul Migraţie şi Azil al R.M că la moment pe rolul Judecătoriei Chişinău, sed.Rîşcani se află cauza civilă nr. *****, la cererea lui ***** vs. Direcţia Azil şi Integrare a Biroului migraţie şi azil al MAI privind anularea deciziei şi oferirea accesului la procedura de azil. Totodată, s-a atras atenţia autorităţii migraţionale că reclamantul nu poate să se identifice pe teritoriul cu un act care ar proba şederea lui temporară pe teritoriul statului pe durata soluţionării cauzei civile ori paşaportul său naţional este expirat iar perfectarea altuia este imposibilă atît timp cît ţara s-a de origine îl persecută şi îi pune în pericol viaţa.

Afirmă că prin Răspunsul ***** din *****, Biroul Migraţie şi Azil al R.M a decis să respingă cererea privind acordarea tolerării cetăţeanului străin ***** din *****, invocînd scurt fără a oferi o motivaţie că nu ar fi întrunite condiţiile prevăzute de art.68 al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010.

Nefiind de acord cu soluţia în cauză, prin cererea prelabilă din 29.12.2020 s-a solicitat anularea deciziei specificate în pct.1.2 cu acordarea tolerării lui *****, fiind atrasă atenţia că asemenea decizie constituie o practică vicioasă şi abuzivă din partea Biroul Migrafie şi Azil al R.M ori legea prevede expres situaţiile în care se oferă tolerarea, iar autoritatea migraţională de facto abuzează de poziţia sa şi în acest sens nu conştientizează de faptul că lezează în mod direct prevederile art.3, art.6 „garantarea dreptului la un proces echitabil" şi art.14 “nedescriminarea persoanelor” prevăzute de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, ori altor cetăţeni străini în condiţii similare le acordă tolerare iar în cazul de faţă în aceleaşi circumstanţe lui ***** îi refuză în acest drept.

La caz se observă, că autoritatea migraţională refuză în documentarea străinului şi astfel facilitează în final returnarea reclamantului de pe teritoriul R.M pînă a fi emisă o decizie definitivă şi irevocabilă pe caz, motiv pentru care admite aceiaşi eroare gravă ca şi în cauza Ilias si Ahmed r. Ungaria Cererea nr. 47287/15, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a remarcat că, Curtea a mai reţinut că, în toate cazurile de îndepărtare a unui solicitant de azil dintr-un stat contractant într-un stat terţ intermediar, fără examinarea cererii de azil în fond, indiferent dacă statul terţ primitor este un stat membru al UE sau nu, dacă este un stat parte la Convenţie sau nu, era de obligaţia statului reclamat să examineze în detaliu problema existenţei unui risc real ca solicitantului de azil să-i fie refuzat accesul, în

ţara terţă gazdă, în cadrul unei proceduri adecvate în materia azilului, care să-l protejeze de returnare, adică de îndepărtarea directă sau indirectă spre ţara de origine, fără o evaluare adecvată a riscurilor cu care se confrunta, din perspectiva articolului. Dacă s-a stabilit că garanţiile existente, în acest sens, erau insuficiente, articolul 3 presupunea o obligaţie ca solicitanţii de azil să nu fie returnaţi în ţara terţă.

La caz consideră că pîrîţii nu şi-au motivat soluţiile de respingere a cererilor reclamantului şi au lezat grav dreptul lui ***** de a se afla şi a se documenta temporar pe teritoriul R.M pe durata procesului civil de oferire a accesului în procedura de azil, prin aplicarea instituţiei tolerării, aspect care necesită adoptarea soluţiei prevăzute de art.224 alin.(1) lit.b) din Codul Administrativ.

Prin urmare solicită avocatul Ropot Veaceslav în interesele reclamantului ***** anularea deciziei ***** din *****, anularea deciziei ***** din *****, obligarea acordării regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova.

<u>Hotărîrea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 08 februarie 2023, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către avocatul Ropot Veaceslav în interesele reclamantului ** împotriva Biroului Migrație și Azil privind anularea deciziei ***** din *****, anularea deciziei ***** din *****, obligarea acordării regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova, s-a respins ca fiind neîntemeiată.***

<u>Verificarea admisibilităţii apelului;</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 3 martie 2023, *****, prin intermediul reprezentantului său avocatul Cristina Negru, a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 08 februarie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 08 februarie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 3 martie 2023, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărîrea motivată a fost notificată reprezentantului părții apelante la 2 mai 2023, iar motivarea apelului a fost depusă la 16 mai 2023, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.

În susținerea apelului, reprezentantul apelantului *****, avocatul Cristina Negru, a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în acțiunea depusă. A solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 08 februarie 2023, cu emiterea unei noi decizii prin care pretențiile formulate să fie admise integral în modul în care au fost formulate.

Argumentele părții intimate vis-à-vis de apelul depus:

Prin referința depusă, partea intimată Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea apelului declarat de ***** cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 08 februarie 2023.

Argumentele participanților invocate în cadrul judecării apelului:

Partea apelantă ***** și reprezentantul său, avocatul Negru Cristina, în ședința instanței de apel au susținut argumentele indicate în motivarea apelului, au solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Reprezentantul părții intimate, Inspectoratului General pentru Migrație- Cornel Troboi și reprezentantul MAI- Vasili Scaletchi, în ședința instanței de apel au pledat pentru respingerea apelului declarat de *****, cu menținerea hotărîrii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău conchide că apelul declarat de *** este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău Chişinău (sediul Rîşcani) din 08 februarie 2023, din următoarele considerente.**

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are*

dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, la *****, Direcţia Azil şi Integrare a MAI a emis decizia ***** prin care a dispus respingerea cererii de azil a cetăţeanului străin, ***** *****, originar din *****.

La 22 august 2017 ***** ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al Ministerului Afacerilor Interne prin care a solicitat anularea deciziei ***** din ***** a Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al MAI, obligarea Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al MAI să-i acorde una din formele de protecţie prevăzute de art. 16 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de ***** ***** împotriva Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Serviciul de Informaţie şi Securitate cu privire la contestarea actului administrativ şi obligarea acordării unei forme de protecţie, a fost respinsă ca nefondată. Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curţii de Apel Chişinău, a fost respins apelul declarat de ***** ***** şi a fost menţinută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru. Iar prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 6 noiembrie 2019, recursul depus de ***** ***** reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, s-a declarat inadmisibil. (f.d.22-27)

Prin Decizia ***** din ***** Direcţia azil şi integrare a Biroului migraţie şi azil a respins accesul la o nouă procedură de azil, iar ***** a contestat refuzul respectiv iniţiind o nouă acţiune în instanţa de judecată. (f.d.28)

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 06 iulie 2021, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de ***** împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea deciziei ***** din ***** și oferirea accesului la o nouă procedură de azil. Hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 06 iulie 2021 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2022.

Între timp, prin cererea din *****, ***** a solicitat Biroului Migraţie şi Azil acordarea tolerării pe teritoriul RM (f.d.a.1-1a).

În rezultatul examinării cererii menționate, la ***** Biroul Migraţie şi Azil a emis Decizia nr. 28 cu privire la refuzul în acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova cetăţeanului Iranului, ***** (f.d.a.8).

Prin scrisoarea/notificarea cu ***** din ***** Biroul Migraţie şi Azil a informat reprezentantul reclamantului, că în rezultatul verificărilor efectuate a fost emisă Decizia de refuz în acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova pe motiv că străinul nu întruneşte condiţiile prevăzute de prevederile art. 68 din Legea nr. 200/2010 (f.d.a.12).

Nefiind de acord cu decizia autorităţii emitente, avocatul Ropot Veaceslav, în interesele cetăţeanului Iranului, *****, a depus cererea prealabilă, înregistrată cu ***** la data de ***** prin care a solicitat anularea deciziei de refuz în acordarea tolerării reclamantului, cu acordarea regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova (f.d.a.13-14)

Prin decizia Biroului Migraţie şi Azil ***** din *****, cererea prealabilă s-a respins ca neîntemeiată. (f.d.a.25)

Decizia Biroului Migraţie şi Azil ***** din ***** a fost recepționată de reprezentantul lui ***** la data de 5 februarie 2021 (f.d.20)

La 9 martie 2021, avocatul Ropot Veaceslav în interesele reclamantului ***** a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil prin care a solicitat anularea deciziei ***** din *****, anularea deciziei ***** din *****, obligarea acordării regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova.

Admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel statuează că, actul administrativ individual defavorabil emis de autoritatea publică pîrîtă –decizia ***** din ***** cît și decizia ***** din ***** emisă la cererea prealabilă -constituie acte defavorabile reclamantului.

Totodată Completul judiciar reține că, prin acțiunea înaintată ***** invocă dreptul său la acordarea tolerării pe teritoriul RM.

Astfel, ***** prin acțiunea înaintată revendicînd apărarea dreptului său la acordarea tolerării, cu siguranță deține un drept vătămat propriu.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul/apelant a respectat procedura prealabilă.

Prin decizia Biroului Migraţie şi Azil ***** din *****, cererea prealabilă s-a respins ca neîntemeiată. (f.d.a.25)

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de ***** la 9 martie 2021, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Referitor la fondul acţiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

Reieșind din cerințele formulate, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în obligare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău Chișinău (sediul Rîșcani) din 08 februarie 2023, acțiunea de contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Biroului Migrație și Azil privind anularea deciziei ***** din *****, anularea deciziei ***** din *****, obligarea acordării regimului tolerării în privința reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Judecând cauza în ordine de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că soluția fondului este una întemeiată, urmînd a fi menținută, din considerentele ce vor fi expuse încontinuare.

LEGISLAŢIA PERTINENTĂ:

Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270-XVI din 18.12.2008:

Articolul 1. Obiectul şi scopul prezentei legi

(1) Prezenta lege stabileşte statutul juridic al solicitanţilor de azil, al beneficiarilor de protecţie internaţională, de protecţie temporară şi de azil politic, precum şi procedura de acordare, încetare şi anulare a protecţiei.

(3) Azilul se acordă în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi şi ale altor acte normative, cu principiile şi cu normele unanim recunoscute ale dreptului internaţional, respectîndu-se prevederile tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

azil – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;

cerere de azil – manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicită o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

procedură de azil – totalitate a actelor şi acţiunilor îndeplinite, precum şi activităţilor desfăşurate de autorităţile competente, în vederea acordării unei forme de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

solicitant sau *solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă;

Articolul 10. Nediscriminarea

Prevederile legislaţiei naţionale se aplică solicitanţilor de azil şi beneficiarilor unei forme de protecţie fără discriminare, indiferent de rasă, cetăţenie, etnie, limbă, religie, apartenenţă politică, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vîrstă.

Articolul 16. Formele de protecţie

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie:

a) statutul de refugiat;

b) protecţie umanitară;

c) protecţie temporară;

d) azil politic.

Articolul 17. Statutul de refugiat

(1) Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Articolul 43. Cerinţele privind examinarea cererii

(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.

Articolul 44. Beneficiul dubiului

Atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Articolul 45. Persecuţia şi vătămările grav

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale,

încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Articolul 46. Motive de persecuţie

(1) La aprecierea motivelor de persecuţie, autorităţile competente trebuie să ţină cont de următorii factori:

a) conceptul de rasă, care include considerente de culoare, descendenţă sau de apartenenţă la un anumit grup etnic;

b) conceptul de religie, care include orientarea spre credinţe teiste, nonateiste şi ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în mod privat, fie singur, fie împreună cu alţii, alte acte religioase sau exprimări ale credinţelor, sau forme de conduită personală ori comună bazate sau impuse de o anumită religie;

c) conceptul de naţionalitate nu se va limita la noţiunea de cetăţenie sau la apatridie, dar va include apartenenţa la un grup determinat prin identitatea sa

culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune ori prin relaţia pe care o are cu populaţia unui alt stat;

d) conceptul de grup social, în cazul în care:

- membrii numitului grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credinţe atît de importante pentru identitate şi conştiinţă încît persoana nu poate fi forţată să renunţe la ele;

- grupul are o identitate distinctă în ţara respectivă deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societăţii;

- în funcţie de circumstanţele din ţara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsături comune orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi considerată o trăsătură a grupului social, în sensul prezentului articol, atunci cînd acţiunile specifice orientării sexuale sînt fapte penale potrivit legislaţiei Republicii Moldova. Aspectele referitoare la sexe pot fi incluse în noţiunea de orientare sexuală, cu condiţia să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;

e) conceptul de opinie politică, care include deţinerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenţi de persecuţie menţionaţi la art.47 şi de politicele şi metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.

(2) Conform noţiunii de refugiat, trebuie să existe o legătură între motivele menţionate în prezentul articol şi actele de persecuţie stabilite la art.45 alin.(1) şi (2).

(3) În evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie nu are importanţă că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naţionalitate, sociale sau politice care au determinat acţiunea de persecuţie, cu condiţia ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuţie.

Articolul 47. Agenţii de persecuţie sau vătămări grave

Agenţi de persecuţie sau vătămări grave sînt:

a) statul;

b) partidele sau organizaţiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenţii neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenţii menţionaţi la lit.a) şi b), inclusiv organizaţiile internaţionale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecţie împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave în sensul art.47[1].

Articolul 47[1]. Agenţii de protecţie

(1) Protecţia împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de către:

a) stat;

b) partide sau organizaţii, inclusiv organizaţii internaţionale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiţia ca acestea să fie dispuse şi în măsură să ofere protecţie în conformitate cu alin.(2).

(2) Protecţia împotriva persecuţiei sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă şi să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci cînd agenţii menţionaţi la alin.(1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuţia sau vătămările grave, atunci cînd dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală şi sancţionarea acţiunilor ce constituie o persecuţie sau o vătămare gravă şi atunci cînd solicitantul are acces la o astfel de protecţie.

Articolul 48. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Articolul 60. Decizia privind cererea de azil

(1) După intervievarea solicitantului de azil, în baza informaţiei pregătite de Direcţia azil şi integrare, şeful acestei direcţii emite una din următoarele decizii:

a) recunoaşterea statutului de refugiat;

b) acordarea protecţiei umanitare;

c) respingerea cererii de azil.

(5) În cazul respingerii cererii de azil, în decizie se indică dreptul şi termenul în care solicitantul de azil poate ataca, precum şi obligaţia de a părăsi teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de 15 zile de la data rămînerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii sale de azil.

Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, nr. 200 din 16.07.2010:

Articolul 1. Domeniul de reglementare

Prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

autoritate competentă pentru străini – autoritate administrativă, subordonată Ministerului Afacerilor Interne, care asigură implementarea prevederilor prezentei legi, a politicilor publice, exercitând atribuţii în domeniul integrării străinilor, al readmisiei în conformitate cu acordurile bilaterale, al azilului, precum şi alte atribuţii stabilite prin actele normative şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte;

Articolul 67. Tolerarea rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Tolerarea rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova, denumită în continuare *tolerare*, reprezintă permisiunea, acordată de autoritatea competentă pentru străini, de a rămîne pe teritoriul ţării străinilor care nu au drept de şedere şi care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova.

(2) Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înţeleg împrejurările independente de voinţa străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate şi din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 68. Categoriile de străini care pot beneficia de acordarea tolerării

(1) De acordarea tolerării pot beneficia:

a) străinii împotriva cărora s-a dispus măsura luării în custodie publică şi care nu au putut fi returnaţi în termen de 6 luni;

b) străinii care se află în situaţiile menţionate la art.12 alin.(1) şi care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea unui drept de şedere;

c) străinii cărora li s-a respins prin hotărîre judecătorească irevocabilă cererea de acordare a unei forme de protecţie, în conformitate cu prevederile legale, şi care, din motive obiective, nu au părăsit teritoriul Republicii Moldova în termenul stabilit de lege;

d) străinii a căror prezenţă temporară pe teritoriul Republicii Moldova este cerută de interese publice;

e) străinii care sînt sau care au fost victime ale traficului de fiinţe umane, pe perioada de reflecţie;

f) străinii în privinţa cărora s-a dispus suspendarea executării măsurii de îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Tolerarea nu se acordă străinilor declaraţi indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării.

Articolul 69. Regimul tolerării

(1) Tolerarea se acordă pentru o perioadă de pînă la 6 luni care poate fi prelungită cu noi perioade de pînă la 6 luni, pînă la dispariţia cauzelor.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, instanța de apel reține ca fiind stabilită certitudinea faptului că, la *****, Direcţia Azil şi Integrare a MAI a emis decizia ***** prin care a dispus respingerea cererii de azil a cetăţeanului străin, ***** *****, originar din *****.

La 22 august 2017 ***** ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al Ministerului Afacerilor Interne prin care a solicitat anularea deciziei ***** din ***** a Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al MAI, obligarea Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al MAI să-i acorde una din formele de protecţie prevăzute de art. 16 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de ***** ***** împotriva Direcţiei Azil şi Integrare a Biroului Migraţie şi Azil al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Serviciul de Informaţie şi Securitate cu privire la contestarea actului administrativ şi obligarea acordării unei forme de protecţie, a fost respinsă ca nefondată. Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curţii de Apel Chişinău, a fost respins apelul declarat de ***** ***** şi a fost menţinută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru. Iar prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 6 noiembrie 2019, recursul depus de ***** ***** reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, s-a declarat inadmisibil. (f.d.22-27)

Prin Decizia ***** din ***** Direcţia azil şi integrare a Biroului migraţie şi azil a respins accesul la o nouă procedură de azil, iar ***** a contestat refuzul respectiv iniţiind o nouă acţiune în instanţa de judecată. (f.d.28)

Între timp, prin cererea din *****, ***** a solicitat Biroului Migraţie şi Azil acordarea tolerării pe teritoriul RM (f.d.a.1-1a).

În rezultatul examinării cererii menționate, la ***** Biroul Migraţie şi Azil a emis Decizia nr. 28 cu privire la refuzul în acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova cetăţeanului Iranului, ***** (f.d.a.8).

Prin scrisoarea/notificarea cu ***** din ***** Biroul Migraţie şi Azil a informat reprezentantul reclamantului, că în rezultatul verificărilor efectuate a fost emisă Decizia de refuz în acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova pe motiv că străinul nu întruneşte condiţiile prevăzute de prevederile art. 68 din Legea nr. 200/2010 (f.d.a.12).

Astfel, obiect al prezentei acțiuni îl constituie verificarea legalității Deciziei de refuz în acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de apel menționează că, tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova reprezintă permisiunea acordată de autoritatea competentă pentru străini de a rămâne pe teritoriul țării străinilor care nu au drept de ședere și care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova.

La caz, ***** prin acțiunea înaintată și apelul depus invocă că, nu se poate întoarce în țara de origine deoarece acolo este persecutat și îi este pusă viața în pericol.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, instanțele judecătorești verificînd legalitatea actelor emise de Biroul Migrație și Azil în privința lui ***** au constatat că, autoritatea publică pîrîtă întemeiat a respins atît cererea cu privire la acordarea unei forme de protecție precum și cererea cu privire la oferirea accesului la o nouă procedură de azil.

Astfel, instanța de apel reiterează că, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 11 iunie 2019, a fost respins apelul declarat de ***** ***** şi a fost menţinută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru. Iar, pentru a decide astfel, instanţa de apel a reţinut ca fiind întemeiată concluzia primei instanţe de respingere a acţiunii, întrucât nu au fost stabilite careva temeiuri de anulare a actului administrativ contestat. De asemenea, instanţa de apel a stabilit că în speță, nu se confirmă existența temeiurilor pentru acordarea lui ***** ***** a azilului în Republica Moldova, iar din probele administrate, nu rezultă expunerea acestuia la riscul de a fi persecutat în țara de origine pentru motive de religie, cu atât mai mult că motivele invocate, în coroborare cu circumstanțele constatate în cadrul procesului, inclusiv cele depistate de către colaboratorii Serviciului de Informație și Securitate, nu justifică acordarea unei forme de protecție. Astfel, instanţa de apel a concluzionat că Direcția Azil și Integrare a Biroului Migraţie şi Azil, în mod întemeiat și justificat din punct de vedere faptic și juridic, a decis respingerea cererii de azil a solicitantului, având în vedere că în cadrul judecării cauzei, nu au fost constatate careva temeiuri ce ar demonstra ilegalitatea deciziei contestate.

Totodată instanța de apel remarcă că, prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 06 iulie 2021, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de ***** împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea deciziei ***** din ***** și oferirea accesului la o nouă procedură de azil. Hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 06 iulie 2021 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2022. *****

Completul judiciar remarcă că, în cererea cu privire la acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova, ***** nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, care ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia, nu a prezentat probe care ar confirma că ultimul a fost constrîns să părăsească țara de origine, precum și lipsesc probe care ar confirma că reîntoarcerea în țara de origine ar pune în pericol viața și integritatea personală.

DIRECTIVA 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanţii ţărilor terţe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internaţională, la un statut uniform pentru refugiaţi sau pentru persoanele eligibile pentru obţinerea de protecţie subsidiară şi la conţinutul protecţiei acordate, la art.10 alin.(1) lit. e) și alin. (2) prevede că: „Atunci când evaluează motivele persecuţiei, statele membre ţin seama de următoarele elemente: noţiunea de opinii politice include, în special, opiniile, ideile sau credinţele într-un domeniu legat de potenţialii agenţi de persecuţie menţionaţi la articolul 6, precum şi de politicile şi metodele acestora, indiferent dacă respectivele opinii, idei sau credinţe se traduc sau nu prin acte întreprinse de solicitant; şi atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptăţit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuţiei, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuţie.

Astfel, reținînd prevederile art. 47 al Legii nr. 270, Agenţi de persecuţie sau vătămări grave sînt:a) statul;b) partidele sau organizaţiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;c) agenţii neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenţii menţionaţi la lit.a) şi b), inclusiv organizaţiile internaţionale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecţie împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave în sensul art.47[1].

Iar articolul 47[1] al Legii menționate prevede că, (1) Protecţia împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de către: a) stat; b) partide sau organizaţii, inclusiv organizaţii internaţionale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiţia ca acestea să fie dispuse şi în măsură să ofere protecţie în conformitate cu alin.(2). (2) Protecţia împotriva persecuţiei sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă şi să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci cînd agenţii menţionaţi la alin.(1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuţia sau vătămările grave, atunci cînd dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală şi sancţionarea acţiunilor ce constituie o persecuţie sau o vătămare gravă şi atunci cînd solicitantul are acces la o astfel de protecţie.

În acest context, instanța de apel reiterează că, ***** nu a individualizat nici o acţiune care ar fi îndreptată asupra acestuia, ce ar prezenta un pericol pentru viaţa personală. *****, nu a individualizat nici o acțiune îndreptată asupra sa întreprinsă din partea agenţilor de persecuţie.

În lumina celor expuse, autoritatea publică pîrîtă just a statuat că, ***** nu întrunește condițiile pentru acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova. Drept urmare, instanța de fond întemeiat a respins pretențiile reclamantului ca fiind neîntemeiate.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către ***** în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Colegiul notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de ***** şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 08 februarie 2023.

În conformitate cu prevederile art.,art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău

D E C I D E :

Apelul declarat de ***** , ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău (*sediul Rîșcani*) din 08 februarie 2023.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie. Cererea de recurs se depune la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanţei de apel.

Motivarea recursului se prezintă Curţii Supreme de Justiţie în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei integrale a instanţei de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanţa de apel.

Președintele completului,

Judecătorul /semnat/ Mîra Ghenadie

Judecătorii /semnat/ Dașchevici Grigore

/semnat/ Bostan Angela